

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli d. 30 Januari 1871, kl. 1 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen angående ombildning af Förvaltningen af sjöärendena; Gifven Stockholms Slott den 26 Januari 1871.

Sedan Kongl. Maj:t i nådigt bref den 30 Oktober 1866 uppdragit åt komiterade att, efter förberedande undersökningar, utarbета och i underdånighet afgifva betänkande och förslag, bland annat, om och till hvilken del de sjöförsvarets ekonomiska öfverstyrelse tillhörande förvaltningsbestyr borde till stationsbefälhafvarne öfverflyttas samt hvilka förändringar i öfverstyrelsens organisation deraf kunde föranledas; så hafva komiterade den 15 Juni 1868 afgifvit underdånigt betänkande, öfver hvilket Förvaltningen af sjöärendena, efter det stationsbefälhafvarne blifvit hörde, inkommit med utlåtande.

De till detta ärende hörande handlingar, hvilka blifvit till trycket befordrade, har Kongl. Maj:t, i hvad de innefatta redogörelse för de olika åsigtterna i fråga om Förvaltningens af sjöärendena ombildning, i nåder låtit Sig föredragas, dervid jemväl till nådig pröfning förekommit af Chefen för Sjöförsvars-departementet i berörda hänseende framställt förslag, för hvilket finnes redogjordt i här bifogade utdrag af det den 9 innevarande Januari inför Kongl. Maj:t i Statsrådet hållna protokoll för sjöförsvarsärenden;

Och enär Kongl. Maj:t funnit detta förslag innefatta grunder för en förvaltning af sjöförsvarets ekonomiska angelägenheter, hvilken, lämpad efter nuvarande förhållanden, motsvarar behovet af trygghet för ärendenas noggranna behandling i förening med kraft och skyndsamhet vid verkställigheten af fattade beslut,

så vill Kongl. Maj:t härmed äska Riksdagens medgifvande, att Förvaltningen af sjöärendena må ombildas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de grunder, hvilka sålunda blifvit af Chefen för Sjöförsvars-departementet framställda; äfvensom att, i sådan händelse, det för Förvaltningen af sjöärendena nu på Riks-stat uppförda anslag må för den nya Förvaltningen användas, intilldess definitiv stat kan i sådant afseende varda i behörig ordning fastställd.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

B. Abr. Leijonhufvud.

Utdrag af protokollet öfver sjöförsvars-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti Statsrådet å Stockholms Slott den 26 Januari 1871.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern *Adlercreutz*;
 Hans Excellens Herr Statsministern för utrikes ärendena, Grefve
Wachtmeister;
 Statsråden: *Bredberg*;
Abelin;
Berg;
 Friherre *Leijonhufvud*;
Wærn;
Wennerberg;
Bergström;
 Friherre *Alströmer*.

Departements-chefen, Statsrådet Friherre Leijonhufvud, uppläste till justering ett, i öfverensstämmelse med förut på Statsrådets enhälliga tillstyrkan fattadt nådigt beslut, uppsatt underdånigt förslag till Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående ombildning utaf Förvaltningen af sjöärendena;

Och behagade Kongl. Maj:t, uppå Statsrådets underdåniga tillstyrkan, i nåder gilla detta förslag samt befalla att, i enlighet dermed, nådig proposition, så lydande, som bilagan till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen i vanlig ordning afåtas.

Ex protocollo
L. Th. Neijber.

Utdrag af protokollet öfver Sjöförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen uti Statsrådet å Stockholms Slott den 9 Januari 1871.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-Statsministern *Adlercreutz*,
Hans Excellens Herr Statsministern för utrikes ärendena, Grefve
Wachtmeister,
Statsråden: *Bredberg*,
Abelin,
Friherre *Leijonhufvud*,
Wærn,
Wennerberg,
Bergström och
Friherre *Alströmer*.
Statsrådet *Berg* anmäldes vara af sjukdom hindrad att tillstädeskomma.

1:o.

Departements-chefen, Statsrådet Friherre Leijonhufvud, anhöll i underdånighet att få föredraga frågan angående ombildning utaf Förvaltningen af sjöärendena, och anförde i sådant afseende:

Angående ombildning utaf Förvaltningen af sjöärendena.

»I nådigt bref den 30 Oktober 1866 behagade Eders Kongl. Maj:t åt komiterade uppdraga att, sedan förberedande undersökningar försiggått, utarbета och i underdånighet afgifva betänkande och förslag i åtskilliga sjöförsvaret rörande frågor, bland hvilka voro följande:

»I hvilket förhållande bör stationsbefålet stå till sjöförsvarets ekonomiska öfverstyrelse?» och

»Bör någon, och i sådant fall hvilken, del af dennes förvaltningsbestyr öfverflyttas till stationsbefålet, och hvilka förändringar i öfverstyrelsens organisation skulle deraf föranledas?»

»Sedan komiterade den 15 Juni 1868 afgifvit sitt underdåniga betänkande, har Förvaltningen af sjöärendena, i följd af nådig remiss, inkommit med underdånigt utlåtande den 13 Juni 1870 och dervid fogat infortrade yttranden i ärendet från befälhafvarne vid sjövapnets stationer; hvarefter dessa handlingar blifvit i erforderliga delar till trycket befordrade.»

»Jag utber mig att här få redogöra för de olika åsikter, som i anledning af ofvan anförda frågor blifvit uttalade.»

Sedan Departements-chefen härefter redogjort för det hufvudsakliga innehållet af ifrågavarande betänkande och dertill hörande handlingar, i hvad de afsåge Förvaltningens af sjöärendena ombildning, yttrade han vidare:

»Såsom af nu lemnade redogörelse framgår, och det tryckta betänkandet närmare utvisar, hafva, i fråga om lämpligaste sättet för ordnande af Styrelsen för sjöförsvaret, inom komitén tre, på skiljaktiga grunder hvilande förslag blifvit framställda. Af dessa afser ett, att inom Sjöförsvars-departementet bilda byråer, hvilkas chefer skulle tillhandagå departements-chefen med upplysningar om ärendena till deras föredragning inför Eders Kongl. Maj:t; ett annat, att de ekonomiska frågorna skulle handläggas af ett kontor, som väl skulle lyda under chefen för Sjöförsvars-departementet, men i öfrigt hafva sjelfständig verksamhet, samt militäriska och tekniska frågor behandlas i särskilda, direkte under nämnde chef lydande kontor; och, enligt det tredje, borde Förvaltningen bibehållas såsom ett fristående, sjelfständigt embetsverk för handläggningen af så väl militära och tekniska som rent ekono-

miska frågor. Samtliga dessa förslag äro emellertid af beskaffenhet, att icke något af dem kan i dess helhet af mig till antagande förordas.»

»Af inrättande utaf byråer, som icke egde meddela beslut, utan hvilkas uppgift endast vore att lemna erforderliga upplysningar, skulle en omedelbar följd blifva, att ett förökadt antal sådana ärenden, hvilka, ehuru i sig sjelfva af ej synnerlig vikt, likväl icke lämpligen borde ensamt åt de verkställande myndigheternas afgörande öfverlemnas, skulle från dessa myndigheter komma till handläggning af departementschefen och följaktligen, då denne ej egde öfver dem fatta beslut, blifva föremål för beredning inför Statsrådets ledamöter, för att derefter till Eders Kongl. Maj:ts afgörande hemställas. Mängden af dessa ärenden är för närvarande så stor, att starka betänkligheter måste uppstå mot hvarje åtgärd, hvarigenom deras antal skulle ytterligare tillväxa. Oafsedt den allmänt erkända olämpligheten deraf att draga desamma under Eders Kongl. Maj:ts pröfning, skulle den tid, som kan afses att inför Statsrådets ledamöter bereda de löpande ärendena från de särskilda departementen ej medgifva handläggning af större antal sådana, utan att inkräkta på tiden för föredragningen af viktigare åtgärder eller vidlyftigare förslag. Särskildt för departementschefen komme upphörandet af ett sjelfständigt beslutande öfver stationerna närmast stående embetsverk att medföra icke obetydligt ökade göromål, äfven i betraktande af det biträde han kunde af byråerna erhålla. Utan rätt att sjelf meddela beslut, vore det ej nog att han, efter redogörelse af underordnade tjänstemän, för målets beskaffenhet bildade sig ett omdöme derutinnan, om hvars riktighet han vore personligen öfvertygad, utan han måste, sjelf i sin ordning föredragande, vara beredd att i de minsta omständigheter redogöra för dess beskaffenhet och för sådant ändamål ingå i alla detaljerna af en utredning, hvars vidlyftighet ofta stode i missförhållande till ärendets vikt. Det kan måhända anmärkas, att antalet af de löpande göromål, hvilka afgöras på föredragning af Chefen för Sjöförsvars-departementet är vida mindre än deras, som komma på åtskilliga af de öfriga statsdepartementen, och att följaktligen det ökade antal sådana ärenden, som genom inrättande af byråer i förstnämnda departement komme att inför Eders Kongl. Maj:t i Statsrådet handläggas, ej borde utgöra väsendtligt hinder för en dylik förändrings genomförande. Det är dock känt, att de departement, som hafva den högsta nummern af handlagda mål, med skäl kunna sägas vara öfverhopade af göromål, och för Chefen för Sjöförsvars-departementet tillkommer, i likhet med hvad förhållandet är med Chefen för det andra försvars-departementet, en mängd kommandomål, hvilkas handläggning erfordra ständig omtanke och taga ej obetydlig del af hans

tid i anspråk. Men äfven om Chefen för Sjöförsvars-departementet kunde anses medhinna att handlägga de ärenden, som under nu förutsatta förhållanden skulle komma att af honom inför Eders Kongl. Maj:t föredragas, — hvilket jag är villig antaga kunna ske, efter det tillernade ombildningar och förändringar af de under departementet stående verk och inrättningar blifvit genomförda, — så kvarstår dock ofvan antydda olägenhet i afseende å ärendenas föredragning inför Eders Kongl. Maj:t och beredningen för Statsrådets ledamöter, — en olägenhet, så väsendtlig, att ensamt med hänsyn till densamma antagande af byråinrättning icke kan af mig tillstyrkas.»

»Med afseende härå har väl af komiterade blifvit föreslaget, att de ärenden, i hvilka beslutanderätt varit åt Förvaltningen af sjöärendena anförtrodd, skulle öfverlemnas att afgöras af stations-befälhafvarne samt endast i några få fall förbehållas Eders Kongl. Maj:t; äfvensom att chefen för lotsverket, derunder sjökarteväsendet skulle lyda, borde i afseende å dessa verks ärenden erhålla en själfständig verksamhet, motsvarande stations-befälhafvarnes. Mot grundsatsen att öfverlemna åtskilliga mindre viktiga ärenden till dessa förvaltnings-chefers bedömande har jag visserligen ingenting att erinra; men den utsträckning deraf, som innehålles i detta förslag, kan jag under nuvarande förhållanden ej biträda. Det är nemligen, enligt min tanke, nödvändigt att, så länge sjövapnet är förlagdt å två från hvarandra vidt skiljda stationer, dessas så väl administrativa som ekonomiska angelägenheter med uppmärksamhet följas och kontrolleras af en myndighet, som, utrustad med detaljkännedom om de särskilda förhållandena vid hvarje station, eger rätt att afgöra vissa frågor, på det att enhet i förvaltningen af vapnets skiljda afdelningar må, genom tillämpning af enahanda grundsatser, kunna bibehållas i de många fall, der sådan enhet är föreskrifven eller till upprätthållande af god ordning måste iakttagas. Vore Sveriges sjöförsvar förlagdt å en enda station, belägen vid eller i närmaste grannskap af hufvudstaden, så skulle en särskild dylik kontrollerande och öfvervakande myndighet måhända kunna undvaras; men så länge så ej är förhållandet, så länge den ena af stationerna — i afseende å förvaltningspersonal den största — är belägen i en landsort, den departementschefen endast undantagsvis kan personligen besöka, måste en myndighet öfver stationen finnas, som i detalj kan följa dess förvaltning. Derför utan komme den i verkligheten att vara öfverlemnad åt sin egen kontroll; och det kunde i sådant fall ej väcka förvåning, om en förvaltning, inrättad för flera mansåldrar sedan, under förhållanden i nästan allting olikartade med våra egna, hvilken ännu hufvudsakligen hvilar på sina

gamla grundvalar och är förlagd i en stad, som uppkommit och sammanvuxit med stationen, skulle hafva större svårighet att befria sig från inflytande och påtryckning af de förhållanden, under hvilka den uppstått och verkar, än hvad fallet är med en förvaltning, förlagd i eller vid rikets hufvudstad, omedelbart under Regeringens ögon och underkastad den offentlighet, ett sådant läge medför.»

»Jag vill följaktligen ej bestrida, att ju icke en utvidgad myndighet kan och bör stationscheferne tilldelas, men jag anser det ej kunna ske i så stor utsträckning, att derigenom kunde undvaras ett förvaltande centralt embetsverk, hvilket dock ej derföre bör vara ett Rikskollegium.»

»Jag anser mig härvid böra tillägga, att den riktning, Sveriges sjöförsvaret under senare tiden erhållit och hvilken, i betraktande af landets tillgångar, antagligen kommer att framdeles följas, hänvisar derpå, att Sveriges försvar till sjös hufvudsakligen kommer att utföras i omedelbart samband med dess landtförsvaret. Full enhet i ledningen af de olika slagen stridskrafter är under sådana förhållanden nödvändig och behöfvat af en förening af Landt- och Sjöförsvars-departementen under ledning af en gemensam chef synes mig af denna anledning sannolikt förr eller senare komma att erkännas. I händelse åter en dylik sammanslutning komme att ega rum — och hvilken i öfrigt visserligen ej låter sig verkställa förr, än ifrågakända ombildningar inom båda departementen hunnit genomföras — lär det för den gemensamme departementschefen icke blifva möjligt att följa detaljerna inom Sjöförsvarets förvaltning och ekonomi så som erfordras, derest han sjelf eller med biträde af endast rådgifvande byråer skulle sammanhålla och kontrollera det hela, och denna svårighet minskas ej derigenom, att chefskapet för de båda departementen, åtminstone tidtals, kunde komma att utövas af en person, som ej egde närmare kändedom om de sjövapnet tillhörande detaljer.»

»Om jag sålunda ej kan tillstyrka antagandet af byrå-inrättningen, hvilken för sin tillämpning förutsätter rätt för departementschefen att i vissa förvaltningsärenden sjelf fatta beslut, utan finner en central förvaltningsmyndighet fortfarande vara af behöfvat påkallad, kan jag dock icke instämma i deras mening, hvilka anse den form, under hvilken Förvaltningen af sjöärendena verkar, böra för framtiden bibehållas. Jag instämmer i detta afseende i den af chefen för Förvaltningen af sjöärendena, i hans reservation, uttalade åsigt, att ett kollegium, der fyra och, vid de tillfällen då lotsdirektören, öfverdirektören för Marin-ingenjörstaten eller chefen för Sjökartekontoret inträda, fem perso-

ner skola öfverlägga och efter flertalets åsigt fatta beslut, icke försäkrar om den vid handhafvande af ett lands försvarskrafter så nödiga sammanhållning, kraft och skyndsamhet i handling och ej heller motsvarar den allmänna och berättigade fordran på personligt ansvar. Att under nuvarande förhållanden, så länge departementschefen lagligen icke kan göra anspråk på inflytande å besluten inom det embetsverk, som omedelbart afgör en mängd ärenden, göra honom ansvarig för förvaltningens gång är en motsägelse. Hans tid tillåter honom icke att, annat än undantagsvis, begagna sin rätt att personligen deltaga i öfverläggningarna i Förvaltningen af sjöärendena, och han kan följaktligen till och med vara i okunnighet om dess viktigaste beslut, derest de ej äro af beskaffenhet att böra till Eders Kongl Maj:t hemställas. Det är lätt insedt, hvilka olägenheter dessa förhållanden vid en hastigt påkommen krigsrustning skulle medföra.»

»De betänkligheter, som möta både den ena och andra af nu omnämnda förvaltningsformer, synas hafva framkallat de af tre reservanter inom komitén och af chefen för Förvaltningen af sjöärendena framställda olika förslag. I hvad mån särskilda delar af desamma synas mig antagliga, torde framgå af den redogörelse, jag anhåller att här nedan få lemna för den förvaltningsmyndighet, som, lämpad efter nuvarande förhållanden, enligt min uppfattning, bäst motsvarar behovet af trygghet för ärendenas omsorgsfulla behandling samt kraft och skyndsamhet vid verkställande af fattade beslut.»

»Då behovet af en centralförvaltningsmyndighet framför allt betingas af nödvändigheten utaf sammanhållning af och kontrollen å de ekonomiska och administrativa ärendenas handläggning vid de båda stationerna, skulle ej mindre militäriskt tekniska frågor, hvilka lämpligen kunna af byråer behandlas, utan äfven lots- och fyrväsendet från det nya embetsverket skiljas. Lotsverket skulle stå under förvaltning af en omedelbart under Sjöförsvarsdepartementet lydande chef.

Chefen för den föreslagna Förvaltningen, hvilket embetsverk lämpligen torde böra benämnas *Marin-förvaltningen*, skulle i alla förekommande ärenden, med undantag endast af frågor om vissa befordringar, hafva beslutanderätt, likasom han ock ensam vore ansvarig så väl för arbetets gång inom Förvaltningen som för vidtagna åtgärder och fattade beslut. Utom chefen, som bör vara militär, skulle Marinförvaltningen utgöras af tvänne ordinarie ledamöter, nemligen en militär med hänsyn till de ekonomiska ärenden, som fordra militärisk insigt, samt en civil ledamot för alla rent civila ärendens behandling. Härjemte skulle

skulle öfverdirektören för Marin-ingeniörstaten inträda såsom tillfällig ledamot, vid behandlingen af de ärenden, som tillhörde hans verksamhet. Militäriskt tekniska frågor skulle direkt från stationsbefälhafvarne ingå till Kongl. Maj:t, och det biträde vid desammas handläggning, hvaraf Departementschefen kunde, utöfver det af stationernas reglements-komitéeer i dylika frågor lemnade, vara i behof, skulle meddelas af en militäriskt-teknisk byrå, bestående af chefen i Marinförvaltningen, militärledamoten och öfverdirektören vid Marin-ingeniörstaten, biträdde, då så för en eller annan frågas bedömande kunde erfordras, af tillfälligt tillkallade sakkunniga personer. Derigenom erfordrades ej särskild personal för denna byrå.»

»Grunderna för marinförvaltningens form och verksamhet äro här nedan närmare angifna:

Värden af och kontrollen å sjöförsvarets ekonomiska angelägenheter handhafves af en »Marinförvaltning», som omedelbart lyder under Sjöförvarsdepartementet och hvars chef af Kongl. Maj:t utses bland sjövapnets flaggmän eller regementsofficerare.

Förvaltningen utgöres i öfrigt af

en af Kongl. Maj:t bland sjövapnets regementsofficerare förordnad ledamot;

och en civil ledamot, benämnd krigsråd.

Derjemte eger öfverdirektören för Marin-ingeniörstaten i förvaltningen säte och stämma såsom ledamot vid de tillfällen, då der till handläggning förekomma ärenden, som afse marin-ingeniör-väsendet.

Vid förfall för chefen eller, derest han begagnar medgifven tjänstledighet, handläggas ärendena af ledamöterna i förvaltningen. I händelse militärledamoten och krigsrådet vid de tillfällen, då ärendena af dem behandlas, ej äro om beslutet ense, gälle dens mening, till hvars föredragning ärendet hörer.

Till biträde vid förefallande göromål äro vid Marinförvaltningen anställda:

en sekreterare (tillika Advokatfiskal);

en kamererare;

en krigskassör;

en af chefen för Sjöförvarsdepartementet kommenderad officer, hvilken tjänstgör såsom bibliotekarie och såsom adjutant hos förvaltningen;

äfvensom af de öfriga tjänstemän, aflöningsstaten utvisar.

Marinförvaltningen åligger, att:

uppbära och förvalta så väl de ordinarie anslagen till de till sjö-

försvaret hörande verk och inrättningar, som de för sjöförsvaret beviljade extra anslag, samt utöfva kontroll öfver deras användande, äfvensom att årligen till Kongl. Maj:t afgifva berättelse om användande af alla sjöförsvarets tillgångar och deruti uppkomna besparingar och brister;

granska stationsbefälhafvarnes och chefens för Sjökrigsskolan stats-requisitionsförslag och desamma till Kongl. Maj:ts pröfning annåla;

tillse, det fastställda stater ej öfverskridas och att medel och persedlar rätteligen användas samt disponera anslagen till durchmarsch-, rese- och traktaments-kostnader etc.

i enlighet med gällande bestämmelser anskaffa de för sjöförsvaret och dithörande inrättningar erforderliga förnödenheter, och i stadgad ordning försälja oanvändbara eller kasserade fartyg och sådana kasserade förråds- och andra effekter, hvilkas värde öfverstiger visst af Kongl. Maj:t bestämdt belopp;

uppsätta arrendekontrakt för sådana sjöförsvaret tillhörande fastigheter, lägenheter och inrättningar, som med Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd få till privata personer upplåtas;

utarbета ekonomiska reglementen och föreskrifter rörande sjövapnet, äfvensom afgifva de utlåtanden, utredningar och uppgifter rörande sjöförsvarets ekonomi, hvilka kunna af Kongl. Maj:t eller Chefen för Sjöförvarsdepartementet infordras;

till pröfning upptaga de besvär öfver stationsbefälhafvarnes och andra myndigheters i ekonomiska ärenden afgifna resolutioner, som enligt gällande föreskrifter bort af Förvaltningen af sjöärendena upptagas.

Chefen, den militäre ledamoten i Förvaltningen och öfverdirektören för Marin-ingeniör-staten, förstärkta, der chefen för Sjöförvarsdepartementet så finner nödigt, med en eller flere af den sistnämnde tillkallade personer, sammanträda, så ofta påfordras, till en militärisk-teknisk byrå, som har till åliggande att yttra sig öfver de militärisk-tekniska frågor, hvilka af Departementschefen till byrån hänskjutas, samt jemväl i öfrigt gå bemålde chef till handa med biträde i värden och utvecklingen af rikets sjöförsvär, enligt de närmare bestämmelser, som Departementschefen eger att i särskild instruktion meddela.

Krigsrådet, kamereraren och sekreteraren tillsättas af Kongl. Maj:t, men så väl krigskassören som öfrige civile tjänstemän och vaktbetjente antagas af Marinförvaltningen.

Alla i Marinförvaltningen förekommande mål skola efter deras natur emellan ledamöterna till föredragning fördelas. Beslutande-rätten i desamma tillkommer dock chefen allena, med de undantag här nedan upptagas. Är någon af ledamöterna från beslutet skiljaktig, eger han

låta sådant till protokollet anteckna. Der sådan anteckning icke skett, anses ledamot hafva i chefens beslut instämt.

Efter de flesta rösterna skola deremot följande frågor afgöras:
underdåniga förslag till befordringar till kamererare och sekreterare;
tillsättning af tjänster och meddelande af afsked;
antagande och entledigande af e. o. tjänstemän och vaktbetjente;
tjänstledighet under längre tid än två månader och förordnande af vikarie under sådan tjänstledighet för tjänstemän, som af Marinförvaltningen antagas.

Chefen för Marinförvaltningen är Kongl. Maj:t ansvarig för ärendenas jemna gång och skall följaktligen tillse, att en hvar af Marinförvaltningens ledamöter och tjänstemän sina skyldigheter fullgöra.

Honom åligger derjemte att, vid inträffad ledighet af ledamot i Marinförvaltningen, sådant hos Kongl. Maj:t anmäla samt dervid, i fråga om krigsråds-embetet, tillika föreslå lämplig person till embetets återbesättande.

Förslag till aflöning åt tjänstemännen är upptaget i särskild bilaga, som jemväl innefattar jämförelse emellan denna stat och den för Förvaltningen af sjöärendena nu gällande.

Den åtgärd, som jag i underdånighet tillstyrker för närvarande måtte af Eders Kongl. Maj:t i detta ärende vidtagas, är att Eders Kongl. Maj:t behagade till Riksdagen göra framställning derom, att Riksdagen för sin del medgifver det Förvaltningen af Sjöärendena får ombildas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de grunder för en förändring, jag sålunda framställt; äfvensom att, i sådan händelse, det för Förvaltningen af Sjöärendena nu på riksstaten uppförda anslag må för den nya Förvaltningen användas, intilldess definitiv stat kan i sådant afseende varda i behörig ordning fastställd;

Uppå tillstyrkan af Stats-Rådets öfrige ledamöter tacktes Kongl. Maj:t, med gillande af de nu framställda grunderna för Förvaltningens af Sjöärendena ombildning, i nåder bifalla hvad Departementschefen sålunda i underdånighet hemställt.

Ex protocollo
L. Th. Neijber.

Förslag till Stat för Marinförvaltningen.

	Marinför- valtningens stat.	Förvaltningens af Sjö- ärendena nu- varande stat.
Arvode åt Chefen för Förvaltningen	1,800	1,800
Bidrag till representationskostnad för d:o	700	1,000
„ En Militärledamot	1,200	1,200
„ En d:o	—	1,200
Lön åt Ett Krigsråd	4,500	4,500
„ En Sekreterare och Advokatfiskal	3,500	3,500
„ En Registrator	2,200	2,200
„ En Notarie	—	2,200
„ En Kanslist	1,000	1,000
„ En Kamererare	3,500	3,500
till skrifvarebiträde	500	—
„ En Kammarförvandt	—	2,200
„ En Bokhållare	2,200	2,200
„ En Kammarskrifvare	1,000	1,000
„ En d:o	—	1,000
„ En Kassör (uppbär 1,000 R:dr å lotsverkets stat vid nya regleringen)	2,000	3,000
Arvode åt En Adjutant	450	450
„ Materialförvaltaren	—	150
Lön åt En Vaktmästare	600	600
„ En Kammardräng	500	500
„ En d:o	—	500
„ En d:o	—	500
Till gratifikationer åt e. o. tjänstemän och betjente enligt Chefens disposition	300	450
Till renskrifning för Kansliet	500	600
Summa	26,450	35,250